ของขวัญ...วันคริสต์มาส

นำเสนอเมื่อ : 10 ธ.ค. 2551

ของขวัญวันคริสต์มาส .....

.....สายลมผสมความหนาวเหน็บของเดือนธันวา..
ไม่อาจย่างกรายผ่านปราการปกป้องความอบอุ่นที่เรียกว่า "บ้าน" เข้าไปได้
สองชีวิตที่อยู่ภายในแบ่งปันความอบอุ่นที่ดูเหมือนจะมีเท่าไหร่ก็ไม่พอ สำหรับฤดูหนาวเช่นนี้.....

เด็กหญิงอายุราว 7 ขวบผมสีบลอนด์ถักเป็นเปียสองข้าง นั่งซุกอยู่ที่ตักของชายชรา เปลือกตาค่อยๆเลื่อนลงมาปิด ตาสีฟ้าใสทีละนิด แต่เจ้าตัวก็พยายามฝืนให้พ้นจากสภาพสัปหงกนั้น ชายชราเฝ้าดูการกระทำของหลานสาวอย่างระอาใจ

ต่างฝ่ายต่างรอเวลา... ต่างคนต่างจุดประสงค์...

ความอดทนคงจะแปรผันตามประสบการณ์ชีวิต
เด็กหญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้นบทสนทนาที่แสนจะอึดอัดขึ้นมาก่อน

"คุณตาไปนอนก่อนเถอะค่ะ ลูซี่รออยู่คนเดียวได้"

"ดึกป่านนี้แล้ว นอนกันดีกว่านะลูซี่"

"หนูไม่นอน หนูยังไม่ง่วงนี่หน่า" เด็กสาวสะบัดตัวอย่างไม่พอใจ "ลูซี่โตแล้วนะ"

เธอโตแล้ว... เธอโตเกินกว่าจะเชื่อเรื่องงมงายอีกต่อไปแล้ว...

วันนี้ทั้งวันลูซี่ถกเถียงกับเพื่อนๆในชั้นเรียนเรื่องที่ว่าจะได้ของขวัญอะไรจากซานตาคลอสในปีนี้ มิก้า - เพื่อนสนิทของเธอเล่าให้ฟังว่า อาทิตย์ที่ผ่านมาเธอทำตัวเป็นเด็กดี ช่วยแม่ทำงานบ้าน เพราะหวังว่าซานต้าจะไม่ลืมแวะบ้านเธอระหว่างตระเวณแจกของขวัญ

ซานตาคลอสจะให้ของขวัญวันคริสต์มาสกับเด็กดีเท่านั้น
เด็กๆจะต้องแขวนถุงเท้าไว้ที่ปลายเตียงแล้วรีบเข้านอน
ตกกลางคืนซานต้าจะขี่กวางเรนเดียร์บินตระเวณหาบ้านที่มีเด็กดีในรายชื่อ แล้วลงมาทางปล่องไฟ
เอาของขวัญใส่ถุงเท้า (แต่ส่วนใหญ่จะวางไว้ข้างต้นคริสต์มาส)

ถ้าเป็นวันนี้ของปีที่แล้ว ลูซี่คงพูดอวดให้มิก้าฟังเหมือนกันว่าเธอนวดหลังให้คุณตาทุกวันไม่มีขาด
ลูซี่ก็เหมือนกับเด็กทั่วๆไป เธอตั้งหน้าตั้งตาคอยวันนี้ของปี - จนกระทั่งวันนี้เมื่อปีที่แล้ว...

ลูซี่ทำหน้าเศร้า - มิก้าไม่รู้หรอกว่า ซานตาคลอสไม่มีจริง

เมื่อความง่วงรุมเร้าเข้ามาๆ ความอดทนของลูซี่ก็เริ่มหมดไป เธอทำตัวงอแงใส่คุณตา
และไล่ให้เขาไปให้พ้นๆ - ก็คุณตาไม่ใช่เหรอ ที่หลอกเธอมาตลอดว่าซานตาคลอสมีอยู่จริง
ทั้งๆที่เขาเองนั่นแหละที่เอาของขวัญมาวางไว้

โลกแห่งความจริงเริ่มเด่นชัดขึ้น ในขณะที่โลกแห่งจินตนาการกลับเบาบางลง...

"ซานต้าไม่มีอยู่จริงใช่ไหมคะ คุณตาหลอกหนู"

"เอาอะไรมาพูดน่ะลูซี่ ปีที่แล้วซานต้าก็ไม่ลืมให้ของขวัญหลานไม่ใช่หรือ?"
คุณตาเริ่มเข้าใจเหตุผลที่วันนี้ลูซี่ทำตัวดื้อแล้ว

"หนูปวดฉี่ตอนกลางคืนเลยเห็นพอดี คุนเอาของขวัญมาให้ไม่ใช่ซานต้าสักหน่อย - คุณตานั่นแหละ"
ความปวดร้าวที่โลกแห่งจินตนาการถูกแย่งชิงไป ส่งผลให้น้ำตาเริ่มคลอที่สองเบ้า

ไม่มีคำพูดอื่นใดออกจากปากของชายชรา

หลังจากหลอกล่อให้เด็กสาวนอนหลับจนสำเร็จ เขาก็นั่งถอนหายใจอยู่ตามลำพังบนเก้าอี้หน้าเตาผิง
คงอีกไม่นานแล้วที่เค้าจะปิดบังเรื่องซานตาคลอสจากลูซี่ได้ - เธอกำลังโตพ้นออมอกเขาแล้ว
ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะปั้นเรื่องโกหกเธออีกต่อไป

เธอโตแล้ว... เธอโตเกินกว่าจะเชื่อเรื่องงมงายอีกต่อไปแล้ว...

เขาหยิบเสื้อคลุมสีแดงสดขึ้นมาสวม เปิดดูถุงใส่ของขวัญแล้วถอนหายใจ
ปีนี้มีเด็กที่เชื่อเรื่องซานตาคลอสน้อยลงจนน่าใจหาย ของขวัญที่เคยมีเต็มจนล้นถุงกลับเหลือเพียงครึ่งเดียว

เขาก้าวลงไปในลากเลื่อนกวางเรนเดียร์และลูบหัวพวกมันอย่างรักใคร่

แล้วรถเลื่อนก็ทะยานหายไปท่ามกลางดวงดาวสกาวฟ้า...

....."เมอร์รี่ คริสต์มาส" น้อง ม่อนน้อย...